

Rysunek blankietów wekslowych groszowych (kategorie od 1 do 6 włącznie) przedstawia kompozycję giloszową.

W górnym kole mieści się ustawy orzeł biały, w dolnym cyfra „.....” i napis „groszy”.

Pośrodku na ciemnym tle widnieje napis „Opłata stemplowa” cyfra i napisy „gr.....gr.”

Po lewej stronie rysunku umieszczono tekst weksła pismem angielskim „Cena „.....” gr.

Blankiet przy sumie weksła do „.....” złotych z terminem trzymiesięcznym”.

Cyfry zmieniają się zależnie od wielkości sumy wekslowej i opłaty stemplowej.

Całość rysunku utrzymana w kolorze granatowym.

Rysunek siedmiu dalszych kategorii (wartości od 1 do 270 złotych włącznie) przedstawia kompozycję giloszową.

W górnym kole mieści się ustawy orzeł biały, w dolnym cyfra „.....” i napis „złoty”.

Pośrodku na ciemnym tle widnieje napis: „Opłata stemplowa” cyfra i napisy „zł.....zł.”

Po lewej stronie rysunku umieszczono tekst weksła pismem angielskim „Cena „.....” zł.

Blankiet przy sumie weksła do „.....” złotych z terminem trzymiesięcznym”.

Cyfry zmieniają się zależnie od wielkości sumy wekslowej i opłaty stemplowej.

Całość rysunku utrzymana w kolorze granatowo-różowym.

Rysunek pozostałych jedenastu kategorii (wartości od 3 do 60 złotych włącznie) przedstawia kompozycję giloszową.

W górnym kole mieści się ustawy orzeł biały, w dolnym cyfra „.....” i napis „złoty”.

Pośrodku na czerwonym tle widnieje napis „Opłata stemplowa” cyfra i napisy: „zł.....zł.”

Po lewej stronie rysunku umieszczono tekst weksła pismem angielskim: „Cena „.....” zł.

Blankiet przy sumie weksła do „.....” złotych z terminem trzymiesięcznym”.

Cyfry zmieniają się zależnie od wielkości sumy wekslowej i opłaty stemplowej.

Całość rysunku utrzymana w kolorze zielono-czerwonym.

§ 2. Począwszy od dnia 1 lipca 1924 r. opłat stemplowych od weksli nie można uiszczać przez użycie urzędowych blankietów wekslowych, których cena wyrażona jest w walucie markowej.

Przepisy o wymianie tych blankietów wydane zostaną równocześnie z przepisami o wymianie znaczków stemplowych w walucie markowej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 lipca 1924 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

516.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 maja 1924 r.

w przedmiocie uzupełnienia oraz zmiany brzmienia niektórych paragrafów rozporządzenia Ministra Skarbu o postępowaniu celnym z dnia 13 grudnia 1920 r.

Na podstawie artykułu 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) wprowadza się w niżej wymienionych paragrafach rozporządzenia Ministra Skarbu o postępowaniu celnym z dn. 13 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 11 z 1921 r. poz. 64) następujące zmiany:

§ 1. Punkt 3 ustępu c paragrafu 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„liści, obierzyn i odpadków ziemniaczanych bez względu na kraj pochodzenia”.

§ 2. Punkt 5 ustępu c paragrafu 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„wszelkich etykiet, kapsli, korków, próżnych naczyń i t. p. z firmami zagranicznych producentów, o ile zostały dostarczone bez odpowiedniego towaru.

Wprowadzone jednocześnie z właściwym towarem etykiety, kapsle, korki, naczynia i t. p. z firmami zagranicznych producentów są wolne do przywozu w ilości odpowiadającej ilości towaru.

Jeżeli zagraniczny towar był przywieziony wcześniej, urząd celny może przepuścić odnośne etykiety, kapsle, korki i t. p. po uprzednim stwierdzeniu, że wprowadzony towar przybył bez nich.

Etykiety, naczynia i t. p. z firmami zagranicznych producentów, adresowane bezpośrednio do urzędu patentowego R. P., podlegają przepuszczeniu bez żadnych zaświadczeń. W innych wypadkach przywozu etykiet, naczyń i t. p. celem rejestracji w urzędzie patentowym R. P. jest wymagane przedstawienie w urzędzie celnym odpowiedniego zaświadczenia urzędu patentowego R. P.”

§ 3. Punkt 5 paragrafu 6 a) przywóz — otrzymuje następujące brzmienie:

a) Przywóz wszelkiego rodzaju ziemniaków, nie wyłączając sadzeniaków, zezwala się jedynie na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych przez upoważnione do odprawy ziemniaków kolejowe urzędy celne.

Ziemniaki winny być przywożone w nowych nieużywanych workach zablombowanych przez nadawcę, lub też luzem w zablombowanych wagonach.

Do każdej przesyłki winien nadawca dołączyć dwa egzemplarze zaświadczenia, wystawionego przez oficjalną służbę fitopatologiczną lub zakłady ochrony roślin kraju eksportującego, że ziemniaki są wolne od choroby raka ziemniaczanego (*Synchytrium endobioticum*, Perc).

- b) Drzewka, krzewy, sadzonki i zrazy, nie wyłączając winorośli, mogą być wprowadzone przez upoważnione w tym celu kolejowe urzędy celne pod warunkiem zaopatrzenia przesyłki w dwa egzemplarze zaświadczenia oficjalnej służby fitopatologicznej lub też zakładów ochrony roślin kraju eksportującego, że dana przesyłka jest wolna od owadów i jajek filoksery (*Phylloxera vastatrix* Planch), oraz mszycy wełnistej (*Schisoneura lanigera*, Hausm), tudzież, iż zawartość przesyłki została wyprodukowana w zakładzie wolnym od obu tych szkodników.

- c) Zaświadczenia wymienione powyżej winny być wystawione w jednym z następujących języków: polskim, francuskim, włoskim, angielskim lub niemieckim.

Dla niezbędnych potrzeb gospodarstw rolnych, przeciętych linią graniczną, mogą być wydane pozwolenia na przywóz ziemniaków i roślin drogą kołową pod warunkiem przedstawienia w urzędzie celnym zaświadczeń zdrowotnych, wymienionych pod literą a i b:

Pozwolenia tego rodzaju będą wydawane przez dyrekcje cel w porozumieniu z województwem, lub też przez upoważnione do tego urzędy celne.

Spis kolejowych urzędów celnych uprawnionych do odprawy ziemniaków, drzewek, krzewów, sadzonek i zrazów będzie ogłoszony oddzielnie.

- d) Zdrowotność kłębów ziemniaczanych, roślin żywych i sadzonek może być sprawdzana w urzędach celnych przez rzeczoznawców, upoważnionych do tego przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 4. Ustęp paragrafu 7 do poz. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

- a) na podstawie zaświadczenia zarządu właściwego monopolu lub też kierowników państwowych fabryk wytwarzających towary monopolowe, że przedmioty monopolu państwowego sprowadzone z zagranicy stanowią własność rządową i są przeznaczone dla fabryk lub składów rządowych.
- b) na podstawie zaświadczenia Ministerstwa Spraw Wojskowych, że sprowadzone z zagranicy przedmioty są przeznaczone dla potrzeb armji.

§ 5. Wymieniona w końcowym ustępie do poz. 10 paragrafu 7 pod literą „a” (Dz. U. R. P. № 3 z 1923 r. poz. 12) waga spirytualji i wina 150 gr. zamienia się na „200 gr.”.

§ 6. Paragraf 29 otrzymuje następujące brzmienie:

„W wypadkach pobierania dodatkowej opłaty manipulacyjnej od towarów wolnych od cła, wartość tego rodzaju towarów, w razie braku odpowiednich dat od wysyłającego towar, ustala się według cen rynkowych.

Dołączony wykaz (załącznik III) zawiera zakres ulg, jakie przyznano dla niektórych towarów przy ich pisemnym zgłoszeniu.

Wykaz ten otrzymuje następujący nagłówek: „Wykaz towarów z oznaczeniem dopuszczalnego braku niektórych bliższych określeń w fakturze przy pisemnym zgłoszeniu, który to brak nie pociąga za sobą wymiaru dodatkowej opłaty manipulacyjnej (akcydencji)”.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

517.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 7 czerwca 1924 r.

w przedmiocie wypuszczenia 5% państwowej pożyczki konwersyjnej z r. 1924.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 27 poz. 274) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 września 1924 r. wypuszcza się 5% państwowa pożyczką konwersyjną w obligacjach na okaziciela po 10, 50 i 100 złotych z podpisami Ministra Skarbu, dyrektora departamentu obrótu pieniężnego Ministerstwa Skarbu i komisji kontroli długów państwa oraz w świadectwach ułamkowych na okaziciela, opiewających na kwoty po 5, 3 i 1 złotym.

§ 2. Obligacje pożyczki konwersyjnej będą zaopatrzone w 40 kuponów płatnych półrocznie z dołu w dniach 2 stycznia i 1 lipca każdego roku za okazaniem właściwych kuponów. Pierwszy kupon będzie płatny w dniu 1 lipca 1925 r.

Każdy kupon będzie zaopatrzony podpisem Ministra Skarbu.

Świadectwa ułamkowe uprawniają ich posiadaczy do otrzymania obligacji pożyczki konwersyjnej za przedstawieniem takich świadectw na sumę 10 zł. lub na wielokrotność tej sumy.

§ 3. Wymianę świadectw ułamkowych na obligacje przeprowadza urząd pożyczek państwowych w Warszawie oraz kasy skarbowe w Łodzi, Poznaniu, Lwowie, Krakowie i Wilnie. Przy wymianie wypłaca się zaległe i płatne już odsetki od 1 stycznia 1925 r.

§ 4. Pożyczka konwersyjna będzie umorzona do dnia 2 stycznia 1945 r. w 40 ratach półrocznych na 2 stycznia i 1 lipca każdego roku, począwszy od dnia 1 lipca 1925 r. według planu amortyzacyjnego, który zostanie ogłoszony w przeciągu miesiąca stycznia 1925 r.

Niewymienione świadectwa ułamkowe zostaną umorzone z ostatnią ratą umorzenia pożyczki.